

lige Udgifter, at der Intet var vundet derved. Desuden taler endel for Bevarelsen af den nuværende Skovkassererbolig, idet den jo er det gamle Cstrøm Kloster og altsaa har historisk Interesse og Betydning. Den Sum, der er foreslaaet paa Finansloven til Istandsættelse af den gamle Bygning, er imidlertid efter Udvalgets Mening altfor betydelig. Ved at gjenneegaa de Bilag, der følge med, er Udvalget kommet til den Anskuelse, at man vil kunne nedfætte Summerne ikke saa lidt, nemlig omtrent med 8,000 Kr. Disse 8,000 Kr. kunne tilveie derved, at man har anset det for uundværdigt at gjenopføre de 3 mindre Bygninger, som foreslaas nedrevne, eller i hvert Fald erstattede med andre Byggefretagender; det vil medføre en Besparelse af omtrent 1,000 Kr. Dernæst har man med Hensyn til de andre Hovedposter i Forslaget, der vedrører dels Ombygningen af selve Hovedbygningerne, dels Istandsættelse af Koftalden og Ladebygningerne, Forbedring af Gaardspladsen, Brolægning, uforudsete Udgifter, ment at kunne bespare saa Meget paa de enkelte Poster — vi have antaget ved et løseligt Overflag et Par Tusinde Kroner paa hver Post — at man i Alt kunde spare en Sum af omtrent 8,000 Kr. Dermed er Nedfættelsen begrundet. — Forslaget under Nr. 3, som gaar ud paa at indfætte Ordet „indtil“ foran 16,000 i Teksten indenfor Linien under § 3 Nr. 4 b, vedrører de Udgifter, der aarlig bevilges til Besørgelse af Driften og andre Udgifter ved, at Staten overtager Plantager i Beshindien, og har ikke anden Betydning, end at man anser det for rigtig fra Udvalgets Side at fremkomme med en Udtalelse eller gennem Lov at faae det klartgjort, at man ikke betragter denne Sum af 16,000 Kr. som kalkulatorisk. Denne Sum af 16,000 Kr. er jo forskjellige Gange bleven oversfredet og det ligger ogsaa i Sagens Natur, at den under forskjellige Omstændigheder vil vise sig at være for ringe, da den ikke blot anvendes til Realisationsudgifter, men ogsaa til Driften af de af Staten overtagne Plantager; men man har ment, og vistnok med Rette, at de Forsørgelser af Udgiften, som paa Grund af særlige Forhold et eller andet Aar maatte blive nødvendige, enten maatte søges hjemlede gennem Bevillinger paa Finansloven eller efterbevilgede paa Tillægsbevillingsloven. Naar altsaa Flertallet foreslaar Ordet „indtil“ sat ind her, er det for at præcisere, at man betragter 16,000 Kr. som et bestemt Maximum, der ikke uden Bevilling maa overskrides; der ligger ikke deri nogen Tilfjendegivelse af, at man ikke i Fremtiden ønsker disse Plantager drevne af Staten, eller at det overhovedet skal have nogen videregaaende Betydning end netop for at modsætte sig den Opsættelse af Summer som kalkulatorisk, der hidtil har været gjort gjældende. Det er kun Flertallet, der stiller dette Forslag. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa hele det bestindiste

Spørgsmaal, men blot henlede erede Medlemmers Opmærksomhed paa, at der i Betænkningen findes forskjellige Afstykker, Bilag og andre Dphlysninger, som vi have modtaget, saavel med Hensyn til Sukkerogieriet som med Hensyn til Plantagerens Drift. Jeg skal ligeledes gjøse den erede Minister opmærksom paa en Udtalelse af Udvalget, vedrørende Sukkerogierernes Drift, som findes i Betænkningen, Tillæg B. Sp. 277—78, hvor man henleder Ministerens Opmærksomhed paa Nødvendigheden af paa dette Omraade at vise særlig Agtpaagiveness paa Grund af den Betydning, Sukkerogiererne have for Statskassen, saavel finansielt paa Grund af de store Summer, den har anvendt derpaa, som for Dernes Fremtid i det Hele. Derimod have vi kun løseligt berørt Spørgsmaalet om Statens øvrige Forhold til Sukkerogieriet og de andre Spørgsmaal, om Maaden, hvorpaa Driften har fundet Sted, har været forsvarlig eller ikke osv., det er Ting, Udvalget som saadant ikke har fundet Anledning til at komme ind paa, og som jeg derfor heller ikke skal berøre. Det overlader jeg til Medlemmer, som have særlig Interesse for denne Sag. Som Ordfører for Udvalget har jeg ikke Bemyndigelse til at udtale mig derom. — Jeg gaar da over til Vædringsforslagene til § 24. De af dem, jeg finder Anledning til at omtale, ere Nr. 159 og Nr. 160. Forslaget under 159 findes motiveret i Betænkningen. Der var fra Regjeringens Side stillet Forslag om at forhøje Medhjælpernes Antal ved Lødsstederne med 9, og denne Forsøgelse er i Anmærkningerne begrundet saaledes, — det faar man ialtsald Indtrykket af, at Regjeringen har opfattet Forhandlingerne om Lødsbønningssloven ifjor, som om Nedfættelsen af Assistenternes Antal skulde staa i Forbindelse med, indeholde en Slags Forudfættelse om, at Medhjælpernes Antal i tilsvarende Grad maatte forøges. Det er en Opsættelse, man ikke har kunnet dele fra Udvalgets Flertals Side, og ved at se efter i Udvalgets Betænkning angaaende Lødsbønningssloven tror jeg heller ikke, at der findes nogen Hjemmel dertil. Ved de Vædringsforslag, der vedtoges her i Thinget og derved kom ind i den vedtagne Lødsbønningsslov ifjor, nedfættedes Assistenternes Tal med 11, men det motiveres ikke ved, at man kunde istedetfor Assistent antage Medhjælper, men derved, at disse 11 Assistent maatte anses for at være oversflødige, eftersom Tjenesten paa adskillige Steder krævede mindre personlig Arbeidskraft, end der i de af Regjeringen meddelte Bilag var forudsat. Bemærkningerne derom findes i Tillæg B for 1879—80 Pag. 1366, og hvis jeg med den høitærede Formands Tilladelse maa oplæse dem, vil det bidrage til at klare Stillingen yderligere. Udvalget — det er hele Udvalget — siger, at „det ved en nærmere Undersøgelse af Bilaget, der følger med Lovforslagets Motiver, er kommet til det